

Sygn. akt VII K 1081/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant: Agnieszka Michałowska

w obecności Prok. Prok. Rej. – A. S.

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2014 r. sprawy:

M. S. (1), syna K. i E. z domu Z.ur. (...) w O.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 20 czerwca 2013r., w sprawie VII K 490/13, za czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk popełniony w nocy 2 kwietnia 2013 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 26 maja 2014r. o sygn. akt VII Ko 240/14;

2) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 16 października 2013 roku, w sprawie VII K 948/13, za czyn z art. 275 § 1 kk, popełniony w dniu 27 sierpnia 2013 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, którą zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) dni na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 29 września 2014r. w sprawie o sygn. akt VII Wo 159/13, VII Ko 805/14;

3) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 24 października 2013r. w sprawie II K 706/13, za czyny z art. 288 § 1 kk popełnione w dniu 31 sierpnia 2012r. i 2 października 2012r. na karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 21 września 2014 r.

4) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 10 marca 2014 roku, w sprawie VII K 1343/13, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 4 października 2013r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz na karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, przy określeniu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

I na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, art. 569 § 1 kpk łączy skazanemu ***M. S. (1)*** kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami ***Sądu Rejonowego w Olsztynie*** w sprawie o sygn. akt ***VII K 490/13 i Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. akt II K 706/13*** i orzeka wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, art. 87 kk i 89§1 a kk art. 569 § 1 kpk łączy skazanemu ***M. S. (1)*** kary jednostkowe pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami ***Sądu Rejonowego w Olsztynie*** w sprawie o sygn. akt ***VII K 948/13 i Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. akt VII K 1343/13*** i orzeka wobec skazanego karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III na podstawie art. 576 § 1 kpk wyroki, które uległy połączeniu w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu,

IV na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbywania kary w sprawie VII K 490/13 oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 2 kwietnia 2013r. do 4 kwietnia 2013r.

V na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie II wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VII K 948/13 od 27 do 28 sierpnia 2013r. oraz okres odbycia jednego miesiąca kary ograniczenia wolności orzeczonej w sprawie VII K 948/13, uznając iż jest on równy 15 dniom pozbawienia wolności,

VI zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. 144 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu oraz kwotę 33,12 złotych tytułem 23 % stawki podatku VAT od wynagrodzenia.

VII na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt VII K 1081/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

M. S. (1) został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

5) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 20 czerwca 2013r., w sprawie VII K 490/13, za czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk popełniony w nocy 2 kwietnia 2013 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 26 maja 2014r. o sygn. akt VII Ko 240/14;

(dowód: informacja o osobie z K. k. 5-6, 36-37, odpis wyroku k. 8, odpis postanowienia k. 9-11v.)

6) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 16 października 2013 roku, w sprawie VII K 948/13, za czyn z art. 275 § 1 kk, popełniony w dniu 27 sierpnia 2013 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, którą zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) dni na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 29 września 2014r. w sprawie o sygn. akt VII Wo 159/13, VII Ko 805/14;

(dowód: informacja o osobie z K. k. 5-6, 36-37, odpisy wyroku k. 12, odpis postanowienia k.,13-14)

7) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 24 października 2013r. w sprawie II K 706/13, za czyny z art. 288 § 1 kk popełnione w dniu 31 sierpnia 2012r. i 2 października 2012r. na karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 21 września 2014 r.

(dowód: informacja o osobie z K. k. 5-6, 36-37, odpis wyroku k. 17-18)

8) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 10 marca 2014 roku, w sprawie VII K 1343/13, za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 4 października 2013r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz na karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, przy określeniu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

(dowód: informacja o osobie z K. k. 5-6, 36-37, odpis wyroku k.15,)

Skazany obecnie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 20 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt VII K 490/13. Przed osadzeniem w Areszcie Śledczym w O. skazany zamieszkiwał wraz z rodzicami i pozostawał na ich utrzymaniu. Wymieniony jest kawalerem, nie posiada potomstwa.

Zachowanie skazanego podczas całego pobytu w izolacji więziennej jednostka penitencjarna oceniła jako przeciętne. M. S. (1) był dwukrotnie nagradzany, nie był natomiast karany dyscyplinarnie. Nie należy on do struktur nieformalnych podkultury przestępczej. Do dnia 02 grudnia 2014r. wymieniony właściwie funkcjonował w warunkach zakładu karnego typu półotwartego. Relacje ze współosadzonymi układa bezkonfliktowo, w stosunku do przełożonych jest zdyscyplinowany, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego oraz nie zaobserwowano zachowań agresywnych lub autoagresywnych. Wymieniony nie jest zatrudniony w Areszcie Śledczym. Z opinii penitencjarnej wynika, że u osadzonego stwierdzono uzależnienie od kilku substancji jednak z uwagi na wymiar kary oraz odległe terminy przyjęć do oddziałów terapeutycznym nie może być tam skierowany. Orzeczoną karę skazany odbywa w systemie programowego oddziaływania, krytycznie odnosi się do popełnionych przestępstw. W dniu 02 grudnia 2014r. skazany został poddany testom na zawartość środków odurzających których wynik okazał się pozytywny. W związku z tym został on wycofany z OZ AŚ w O. i dalszą część kary będzie odbywał w zakładzie karnym typu zamkniętego. Obecnie jego zachowanie oceniane jest jako naganne.

(dowód: opinia o skazanym k.28)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny może zapaść tylko wtedy, kiedy zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 kk.

Jak zaś stanowi art. 85 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

W przedmiotowym postępowaniu Sąd miał do czynienia z dwoma tzw. realnymi zbiegami przestępstw. Mianowicie warunki do orzeczenia kary łącznej zostały spełnione oddzielnie w przypadku kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie o sygn. akt VII K 490/13- za czyn popełniony w nocy 2 kwietnia 2013r. oraz dwóch kar jednostkowych 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 24 października 2013r. w sprawie II K 706/13 za czyn z pkt I popełniony w dniu 31 sierpnia 2012r. i czyn z pkt II popełniony w dniu 2 października 2012r.

Wszystkie bowiem czyny objęte powyżej wskazanymi wyrokami zostały popełnione przed dniem 20 czerwca 2013r. a więc przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku dla tej grupy przestępstw tj. wyroku w sprawie VII K 490/13.

Pierwszym zaś chronologicznie wyrokiem w znaczeniu art. 85 k.k. dla drugiej grupy przestępstw podlegających łączeniu jest wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie, z dnia 16 października 2013r. w sprawie o sygn. akt VII K 948/13. W realnym zbiegu do czynu popełnionego przez skazanego a objętego wymienionym powyżej wyrokiem pozostaje przestępstwo popełnione przez skazanego w dniu 4 października 2013r. a objęte wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 10 marca 2014r. w sprawie o sygn. akt VII K 1343/13 albowiem zostało ono popełnione przed wydaniem wyroku w sprawie o sygn. akt VII K 948/13.

Wskazać przy tym należy, że pomimo, że kary orzeczone wyżej wymienionymi wyrokami są odmienne rodzajowo, albowiem w sprawie o sygn. akt VII K 948/13 wymierzono oskarżonemu karę ograniczenia wolności, natomiast w sprawie o sygn. akt VII K 1343/13 M. S. (1) został skazany na karę pozbawienia wolności i to z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, to jednak kary te na podstawie art. 87 kk i art. 89 § 1 a kk podlegają łączeniu.

W tym miejscu podkreślić należy, że ostatni z wymienionych przepisów wszedł w życie z dniem 8 czerwca 2010r. a więc zarówno przed popełnieniem przez skazanego przestępstw pozostających w realnym zbiegu, jak i przed wydaniem wyroków w obu wymienionych sprawach, wobec czego Sąd musiał zdecydować czy wymierzona kara łączna winna być orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania czy też nie, o czym będzie mowa poniżej.

Odnosząc się jednak najpierw do pierwszego realnego zbiegu przestępstw Sąd zgodnie z art. 86 § 1 k.k. orzekając karę łączną pozbawienia wolności w miejsce kar jednostkowych orzeczonych za zbiegające się przestępstwa zastosował zasadę asperacji.

Zgodnie z treścią powołanego przepisu Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, tj. z zastosowaniem absorpcji do ich sumy, tj. z zastosowaniem zasady kumulacji. Sąd podzielił wyrażany w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że zasadę absorpcji czy kumulacji, jako rozwiązania skrajne, powinny być rozstrzygnięciami raczej o charakterze wyjątkowym. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02. 12.1975 r. sygn. akt Rw. 628/75, OSNKW 1976, z. 2, poz. 33) Identyczne stanowisko jak Sądu Najwyższego prezentowane jest w doktrynie. (tak też Komentarz do Kodeksu Karnego część ogólna K. Buchały, A. Zolla i innych - Kantor Wydawniczy s. c., Zakamycze 1998 r, str. 563) Priorytetową zasadą kary łącznej powinna być, zatem zasada asperacji, zgodnie z którą najwyższa kara jednostkowa podlega zaostreniu i na tej też zasadzie Sąd oparł wymiary kary łącznej pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie.

Sytuacja skazanego w wyniku zastosowania wskazanej zasady ulega zauważalnemu polepszeniu, Sąd wymierzył mu bowiem karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji, w której najwyższa kara jednostkowa wynosiła 10 miesięcy pozbawienia wolności, suma kar wynosiła zaś 2 (dwa) lata i 4 (cztery) miesiące pozbawienia wolności.

Podkreślić należy, że wydając wyrok łączny Sąd nie analizuje okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz rozważa, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy czasowy lub przedmiotowy, a także czy okoliczności, które zaistniały po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej [tak też K. B., Wymiar kary łącznej, PiP 1972, nr 1, s. 55 i nast.; M. S., K. łączna w polskim prawie karnym, s. 78 i nast.].

Kara łączna nie może pogarszać sytuacji skazanego, nie może też jednak stanowić zbyt znacznej premii płynącej z faktu popełnienia większej liczby przestępstw. Klóciłoby się to tak z wymogami prewencji ogólnej jak i szczególnej, gdyż prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego więcej niż jedno przestępstwo i praktycznie do bezkarności pewnych jego działań. W oparciu o tak ukształtowany wymiar kary łącznej sprawca wielokrotnie karany nie może być uprzywilejowany w porównaniu z osobą, która popełniła pojedyncze przestępstwo. (tak m.in. R. Góral – Kodeks Karny praktyczny komentarz , Wydawnictwo Zrzeszenia Prawników Polskich , W-wa 1998 r. na str.138 oraz Sąd Najwyższy w wyroku z dn.2.12.1975 OSNKW Nr 2 poz. 33).

W ocenie Sądu między czynami z pierwszego realnego zbiegu przestępstw przypisanych oskarżonemu, za które orzeczono kary jednostkowe podlegające łączeniu zachodzi związek przedmiotowy, wyrażający się w fakcie, iż czyny te stanowią przestępstwa tożsame. Skazanemu przypisano bowiem szereg trzech czynów przeciwko mieniu tj. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk oraz art. 288 § 1 kk.

Przechodząc do drugiego realnego zbiegu przestępstw podnieść należy, że w tym wypadku Sąd doszedł do przekonania, że przy wymiarze kary łącznej zastosowanie winna znaleźć zasada absorpcji. Podkreślić bowiem należy, że pomimo, że przestępstwa z tej grupy nie są przestępstwami podobnymi w rozumieniu art. 115 § 3 kk albowiem pierwszy czyn wypełnił znamiona czynu z art. 275 § 1 kk a więc przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów natomiast drugi czyn z art. 278 § 1 kk jest przestępstwem przeciwko mieniu to jednak oba czyny łączą bliski związek czasowy tj. między ich popełnieniem upłynął okres jedynie 2 miesięcy. Nadto w tym przypadku Sąd miał na uwadze rodzaje oraz wymiary poszczególnych kar.

Niewątpliwie również w tym wypadku sytuacja skazanego poprawiła się, a to po pierwsze dlatego, że kara ograniczenia wolności orzeczona w sprawie o sygn. akt VII 948/13 została w całości pochłonięta przez karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie VII K 1343/13, a ponadto na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu okres odbycia jednego miesiąca kary ograniczenia wolności orzeczonej w pierwszej z wymienionych spraw i uznał, że jest on równy 15 dniom pozbawienia wolności.

W tym miejscu przypomnieć jednak należy, że decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej mają cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie mają one odnieść w stosunku do skazanego. Sąd uwzględnił w tym zakresie okoliczności zaszele po wymierzeniu kar, w tym w zakresie wykonywania kary.

Przy wymiarze kar łącznych Sąd uwzględnił opinię o skazanym. Wynika z niej, że od początku pobytu skazanego w warunkach izolacji więziennej zachowanie skazanego jest oceniane jako przeciętne. W trakcie odbywania kary pozbawienia wolności wymieniony nie był karany dyscyplinarnie, dwukrotnie natomiast został nagrodzony za poprawne zachowanie. Nie sposób jednak pominąć faktu, że w ostatnim okresie postawa skazanego została oceniona jak naganna albowiem wymieniony odbywający karę w zakładzie typu półotwartego powrócił do placówki penitencjarnej pod wpływem środków odurzających.

Ostatnie z wymienionych okoliczności wskazane w przedmiotowej opinii w ocenie Sądu, świadczą na nie korzyść skazanego i wskazują, iż skazany nie poddaje się procesowi resocjalizacji, przy zachowaniu wymogów określonych w art. 67 § 3 k.k.w. dlatego właśnie Sąd doszedł do przekonania, że w przypadku drugiego realnego zbiegu przestępstw winien znaleźć zastosowanie wspomniany wcześniej art. 89 § 1a kk i orzekł karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. W ocenie Sądu ustalone zachowanie oskarżonego, w tym negatywna opinia wskazuje, iż nie zachodzą przesłanki do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej, i jedynie kara pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny spełni wobec niego cele kary tak wychowawcze, jak i zapobiegawcze.

W pozostałym zakresie nie objętym wyrokiem łącznym, Sąd na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. łączone wyroki pozostawił do odrębnego wykonania (pkt IV sentencji wyroku). Wyrokami tymi nie orzeczono bowiem wobec skazanego innych kar, ani środków karnych podlegających łączeniu.

Na podstawie art. 577 k.p.k., Sąd na poczet orzeczonej w pkt I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie VII K 490/13 oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 2 kwietnia 2013r. do 4 kwietnia 2013r. Na podstawie tej samej podstawy prawnej na poczet orzeczonej w punkcie II wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VII K 948/13 od 27 do 28 sierpnia 2013. Oraz okres odbycia jednego miesiąca kary ograniczenia wolności orzeczonej w sprawie VII K 948/13, uznając iż jest on równy 15 dniom pozbawienia wolności.

W pkt VI wyroku Sąd natomiast zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. 144 zł tytułem wynagrodzenia tytułem obrony skazanego wykonywanej z urzędu powiększonego o stosowną kwotę podatku VAT.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uwzględniając fakt przebywania w Zakładzie Karnym.